Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26346
Copyright: Admont, Benediktinerstift

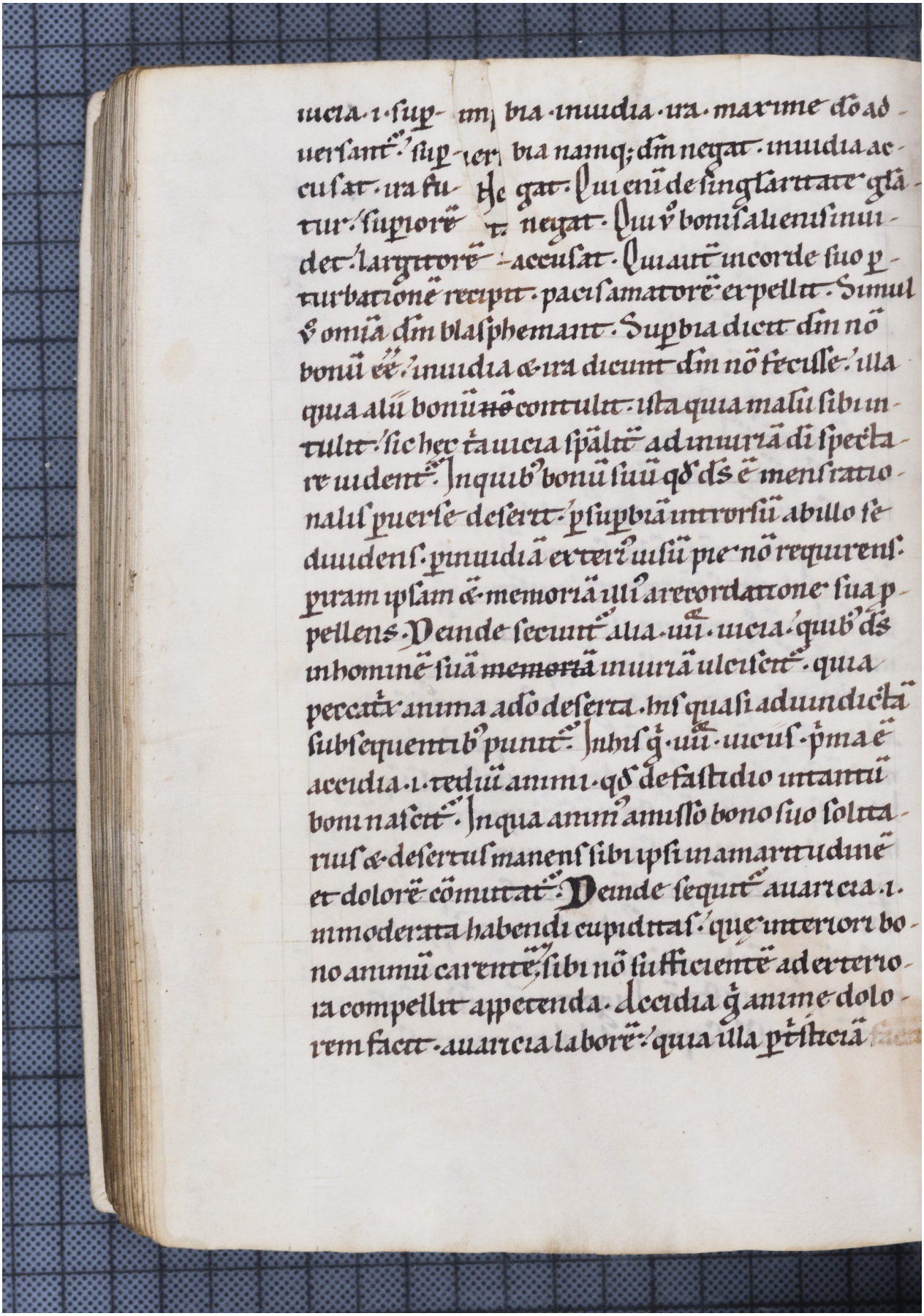

uicia. i. sup- [illegible] bia. inuidia. ira. maxime dō ad-
uersant. sup- [illegible] bia namq; dm negat. inuidia ac-
cusat. ira su- [illegible] he gat. Qui enī de singlaritate glā-
tur. supiorē [illegible] negat. Qui v bonū alienū inui-
det. largitorē accusat. Qui autē in corde suo p-
turbationē recipit. pacis amatorē expellit. Simul
v omia dm blasphemant. Supbia dicit dm nō
bonū ēē. inuidia & ira dicunt dm nō fecisse. illa
qua alū bonū nō contulit. ista quia malū sibi in-
tulit. sic hec ta uicia spālē ad inuriā di specta-
re uidentur. Inquib bonū suū qd ds ē mensratio-
nalis puer se deserit. p supbiā introrsū a bono se
diuidens. p inuidiā exterī uisū pie nō requirens.
puram ipsam & memoriā illi a recordatione sua p-
pellens. Deinde sequit alia. uii. uicia. quib ds
in homine suā memoriā inuiriā ulciscit. quia
peccatrix anima adō deserta. ms quasi a diuinā
subsequentib punit. Inhis q. uii. uicis. pma ē
accidia. i. tedū animi. qd de fastidio instantū
boni nascit. Inqua anim amisso bono suo solita-
rius & desertus manens sibi ipsi in amaritudinē
et dolorē cōmutat. Deinde sequit auaricia. i.
immoderata habendi cupiditas. que interiori bo-
no animū carentē, sibi nō sufficientē ad exterio-
ra compellit appetenda. accidia q anime dolo-
rem facit. auaricia laborē. quia illa p sitiā